

Sygn. akt II PK 261/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z powództwa K.C.

przeciwko,, D.” w N.

o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 27 lutego 2014 r.,

skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Z.

z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt IV Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 maja 2013 r. Sąd Okręgowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Z. oddalił apelację K.C. od wyroku Sądu Rejonowego, Sądu Pracy w N. z dnia 11 października 2012 r., którym oddalono jej powództwo przeciwko „D.” o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne. W apelacji powódka powołała się na nowe zdarzenie, zaistniałe po wydaniu wyroku przez Sąd pierwszej instancji, decydujące o zastosowaniu art. 177 § 1 k.p., podając, że zaszła w ciążę jeszcze przez upływem okresu wypowiedzenia. W ocenie Sądu drugiej instancji, okoliczność ta nie została przez powódkę udowodniona, a nawet uprawdopodobniona.

Skarga kasacyjna powódki, obejmująca wyrok Sądu drugiej instancji w całości, zawierała wniosek o jego uchylenie i orzeczenie co do istoty sprawy przez przywrócenie jej do pracy u strony pozwanej albo uchylenie zaskarżonego wyroku i

przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Podstawę skargi stanowiło naruszenie art. 177 § 1 k.p. wynikające z przyjęcia, że przewidziana w tym przepisie ochrona prawna nie przysługuje pracownicy, która zaszła w ciążę w ostatnim dniu okresu wypowiedzenia. Skarżąca zarzuciła także obrazę art. 227, 278 § 1 w związku z art. 232 zdanie drugie i art. 233 k.p.c. przez niewłaściwe ustalenie stanu faktycznego mającego istotny wpływ na wynik sprawy oraz dokonanie dowolnej oceny dowodów.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca odwołała się do jej oczywistej zasadności, wynikającej z błędnego ustalenia, że „powódka, która dopiero w ostatnim dniu okresu wypowiedzenia umowy o pracę była w stanie ciąży - nie korzysta z ochrony prawnej wynikającej z art. 177 § 1 k.p. niezależnie od braku stwierdzenia, że lekarz, który w zaświadczeniu o stanie ciąży powódki z dnia 7 stycznia 2013 r. wpisał: ‘ciąża 7 tygodni’ oraz lekarz, który w karcie badań prenatalnych powódki z dnia 22 lutego 2013 r. wpisał: ‘AUA (wiek ciąży) 13 tygodni i 6 dni’, nadużyli prawa podmiotowego poprzez poświadczenie nieprawdy w powyższych dokumentach”. Jako drugi argument przemawiający za oczywistą zasadnością skargi skarżąca wskazała występowanie w sprawie szczególnych okoliczności, które nakazywałyby przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, co do stanu ciąży powódki, poprzez przeprowadzenie bezpośrednich badań powódki (aparatem USG) przez lekarza specjalistę - biegłego sądowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wykazywanie przez skarżącą oczywistej zasadności skargi, sprowadzone do oceny dowodów, nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, gdyż kwestia ta nie stanowi przedmiotu kontroli kasacyjnej (por. art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu (art. 398⁹ k.p.c.).

